

РЕШЕНИЕ

№ 22

гр. П., 13.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П. в публично заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Сузана Ем. Полизоева

при участието на секретаря Силвия Кирова
като разгледа докладваното от Сузана Ем. Полизоева Административно наказателно дело № 20231230200757 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба от Е. С. П., ЕГН-***** от /населено място/ срещу Наказателно постановление /НП/ № 314а-32/31.08.2023 г. на Началник РУ - П., при ОДМВР Б., с което на жалбоподателя за нарушение на чл. 16а, ал.2 от Закона за защита от шума в околната среда /ЗЗШОС/, на основание чл.53, ал.1 от ЗАНН и чл.34а, ал.1 от същия закон е наложено административно наказание "глоба" в размер на 700 лева.

С жалбата се иска отмяна на наказателното постановление, като се излагат доводи за неправилност, незаконосъобразност, съставено в нарушение на административно-производствените правила и на материалния закон.

С оглед изложеното, от съда се иска да отмени обжалваното наказателно постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован се явява лично и се представлява от упълномощен представител. Същият поддържа жалбата и иска отмяна на НП. Не претендира присъждане на разноски.

Наказващия орган – Началник на РУ П., редовно призован не се явява, не изпраща представител.

В съдебна зала се явяват и трима свидетели С. С., И. Д. и Д. Г..

Съдът приема, че жалбата е подадена в рамките на предвидения в ЗАНН 14-т дневен срок за обжалване от лице, което е и адресат на обжалвания акт, поради което е допустима. Разгледана по същество, същата е основателна.

На 04.08.2023 г., около 02:45 часа в гр.П., ул. "П.Т." №***, като

ползвател на апартамент, находящ се на същия адрес, ет.*** Е. С. П. е допуснала озвучаване на жилището за времето от 23,00 часа до 08,00 часа. Музиката се чувала извън обитаваното от нея жилище. На телефон 112 бил получен сигнал, пренасочен в РУ - П. за силна музика и шумна компания на адрес гр.П., ул. "П.Т." №*** от свидетелката Д. Г. Г., живуща на в съседната сграда. На място бил изпратен екип от служители на РУ – П., полицаи Н. и Д.. Входът към кооперацията бил заключен и служителите не могли да влязат, но след като подали сигнал чрез сигнализиращата система на патрулната кола, шумът спрял, но никой не се показал. По повод разпредЕ. докладна записка на св. С. С.-служител в РУ-П., няколко дни по-късно той и други служители на РУ – П. посетили адреса и след като установили лицето, което живее там го призовали в РУ-П., където снели обяснения. След като служителите установили подателя на сигнала, същият е призован в РУ-П. и при явяването си дал писмени обяснения за случая. Въз основа на писмен материал св. С. С. - служител в РУ-П. съставил АУАН с бл. № 070854/07.08.2023г. /акт №314а-32/1808 от 07.08.2023 г./, където като свидетел на акта е вписан и служителя на РУ-П., извършил проверката в процесната вечер-И. Д. и лицето подало сигнала-Д. Г.. Актът бил съставен срещу жалбоподателя Е. С. П., за това, че на 04.08.2023 г., около 02:45 часа в гр. П., ул. "П.Т." №***, като ползвател на апартамент, находящ се в гр. П., ул. "П.Т." №***, ет.*** е допуснала озвучаване на жилището за времето от 23,00 часа до 07,00 часа. Както и че музиката се чува извън пределите на обитаваното от Е. С. П. жилище. Нарушението е квалифицирано като такова по чл. 16а, ал.2 от ЗЗШОС. АУАН бил съставен в присъствието на П., която го подписала без възражения. Такива не били депозираны и в предвидения срок по чл.44, ал.1 от ЗАНН.

На 31.08.2023г. въз основание на съставения АУАН, Началникът на РУ - П. издал обжалваното наказателно постановление № 314а-32/31.08.2023г.. В същото възприел идентична фактическа обстановка, като е променил отразения часови отрязък от време в който жалбоподателката е допуснала озвучаване на жилището, а именно в НП е посочено за времето от 23,00 часа до 08,00 часа, а в АУАН за времето от 23,00 часа до 07,00 часа. Посочил същата като в АУАН нарушена разпоредба на закона – чл. 16а, ал.2 от ЗЗШОС, поради което и на основание чл.53, ал.1 от ЗАНН и на основание чл. 34а, ал.1 от ЗЗШОС наложил на П. глоба в размер на 700 лева. Наказателното постановление било връчено на П. на 19.09.2023 г., а жалбата е депозирана в РУ-П. на 03.10.2023 г., при спазване на изискуемия от закона срок за обжалване.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства, обективирани в гласните и в писмените доказателства и доказателствени средства, които са непротиворечиви и допълващи се.

При така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав намира от правна страна следното:

Преди съдът да направи проверка на материалната законосъобразност на обжалваното наказателно постановление, същият дължи проверка дали издадените АУАН и НП отговарят на процесуалните изисквания на закона. В този смисъл следва да се отбележи, че процесният АУАН и обжалваното наказателно постановление са издадени от материално компетентни лица по смисъла на закона, доколкото на основание чл. 36 и чл. 37, вр. чл. 19, ал.2 от ЗЗШОС полицейските органи от Районните управления са оправомощени да съставят АУАН, а началниците на РУ при ОДМВР - да издават НП за извършени нарушения по ЗЗШОС. Същевременно, АУАН и наказателно постановление са издадени при спазване на визираните в разпоредбата на чл. 34, ал.1 и ал.3 ЗАНН давностни срокове. Налице е редовна процедура по връчването на АУАН и наказателно постановление на жалбоподателя.

На следващо място съдът намира, че при съставяне на акта за установяване на административно нарушение и издаване на наказателното постановление са допуснати съществени и неотстраними процесуални нарушения изразяващи се в липса на пълно описание на обстоятелствата, при които е било извършено нарушението – чл. 42, т.4 и чл. 57, ал.1, т.5 от ЗАНН. В съставения АУАН бл. № 070854 и Наказателно постановление /НП/, издадено от Началника на РУ – П., липсват пълно въведени от актосъставителя и подложени на контрол от административнонаказващия орган валидни фактически елементи от състава на вмененото в отговорност на жалбоподателя административно деяние по чл. 16а, ал. 2 от ЗЗШОС вр. чл. 34а, ал. 1 от ЗЗШОС. Това е така, защото рамката на административно – наказателното обвинение се определя от актосъстави теля, защото в тези рамки се осъществява правото на защита от подложеният на административно-наказателна репресия субект и пределите, в които се събират доказателства. Според настоящия съдебен състав, за да е налице пълно описание от фактическа страна на вмененото на жалбоподателя нарушение, следва да са описани всички елементи от фактическия състав, визиран в нормата на чл. 16а. (Нов - ДВ, бр. 41 от 2009 г., в сила от 02.06.2009 г., изм., бр. 52 от 2019 г.) (1) Забранява се зареждане на обекти за производство, съхраняване и търговия и на обекти в областта на услугите, разкрити и разположени в зони и територии, предназначени за жилищно строителство, рекреационни зони и територии и зони със смесено предназначение, както и в жилищни сгради с повече от едно жилище и сгради със смесено предназначение, за времето от 23,00 до 8,00 ч. а визираната в ал. (2) Забранява се озвучаването от обекти по ал. 1 и на открити площи в зони и територии, предназначени за жилищно строителство, рекреационни зони и територии и зони със смесено предназначение за времето от 14,00 до 16,00 ч. и от 23,00 до 8,00 ч., с изключение на териториите на религиозни храмове, железопътни гари, автогари, аерогари, морски гари и при използването на системи за предупреждение и оповестяване на населението при бедствия, която е и определил наказващия орган като вярната правна квалификация.

Съдът намира, че при съставяне на акта за установяване на

административно нарушение и издаване на наказателното постановление са допуснати съществени процесуални нарушения, изразяващи се в липса на описание на обстоятелствата, при които е било извършено нарушението – [чл. 42, т. 4](#) и [чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН](#). Този пропуск пречатства правото на защита на жалбоподателя да узнае какво нарушение му се вменява, за да организира защитата си, поради което обжалваното постановление е незаконосъобразно и подлежи на отмяна. На следващо място не се установява безспорно и авторството на деянието. Липсват доказателства, че именно лицето Е. П. е отговорен за вдигането на шум, както и липсват доказателства установяващи по безспорен начин собствеността и или ползването на обекта. Налице е просто твърдение, че съседката е пукала музика и е имало писъци и викове, без да е установено на какво основание – собственик на същото като физическо лице, като управител и собственик на юридическо лице, което го стопанисвал или е бил наемател-в наемни отношение или просто там намиращото се лице-гост или ако е бил вещен ползвател – чрез нотариален акт за учредено вещно право на ползване, а ако е бил само владеец на обекта – чрез съответни доказателствени способности, чрез които да се установи факта на упражняваните фактически действия на владението в пространствените предели на обекта с всички негови характеристики с намерение да го свои за себе си.

Не са изяснени задълженията и правата на П. в тази насока. От проведеното производство не става ясно кого всъщност АНО е имал предвид като лице, отговорно за извършеното нарушение – лично П., което ползва обекта и на когото П., която е може би собственик и извършило ли това лице допускане, както изрично се сочи и в двата акта. Съставът на чл. 16а, ал. 2 от ЗЗШОС и чл. 34а, ал. 1 от ЗЗШОС не предвиждат нормирана хипотеза на допустителство, каквато е очертана от актосъставителя в АУАН бл.№ 070854/314а-32/1808 от 07.08.2023г., и преповторена от административнонаказващия орган в обжалваното Наказателно постановление (НП) № 314а-32 от 31.08.2023 г. Ето защо настоящия съд намира, че санкционната разпоредба по чл. 34а, ал. 1 от ЗЗШОС, по която е била ангажирана административно наказателната отговорност на жалбоподателя в случая е неправилно приложена. Налице е особената хипотеза на чл. 10 от ЗАНН, според която е предвидена в закон административнонаказателна отговорност за допустителя. При допустителството деецът не извършва деянието, а осъзнава, че дава възможност друго лице, немотивирано и неподбудено от него и при липса на общност на умишля за извършване на нарушението да извърши административното нарушение. Налице е различна форма на изпълнителното деяние от извършителството, каквато не е описана в наказателното постановление и АУАН - на, като описаната за хипотезата на допустителство от страна на жалбоподателя е непълна и неясна, като не се посочват кое лице от процесният обект под допустителството на жалбоподателя е извършил с конкретни действия по озвучаването на жилището в конкретният времеви

момент и кой е той. Такива описания на правнорелевантни обстоятелства за хипотеза на допустителство според изискванията на чл. 10 от ЗАНН не се установяват да са отразени от актосъставителя в АУАН и от административно наказващия орган в обжалваното Наказателно постановление.

Дължимото описание на нарушението по хипотезата, диспозицията и санкцията на чл. 16а, ал. 2 от ЗЗШОС и чл. 34а, ал. 1 от ЗЗШОС следва да се определи само в хипотезата на извършителство, чрез проявна форма на деянието чрез действие и бездействие, а не като допустителство, при която хипотеза следва да е посочено и административното нарушение, което деецът е допуснал да бъде извършено от друго лице и самото това друго лице, което е извършило деянието при допустителство, което също не е сторено съгласно чл. 16а, ал. 2 от ЗЗШОС и чл. 34а, ал. 1 от ЗЗШОС, по която санкционна разпоредба жалбоподателят е санкциониран за допустителство като допустител във връзка с деяние в условията на извършителство като извършиел, както е дефиниран и от законодателя по чл. 16а, ал. 2 от ЗЗШОС и чл. 34а, ал. 1 от ЗЗШОС.

Административният орган е следвало да установи предварително от актосъставителя и административнонаказващия орган, с оглед тежестта на доказване лежаща върху него, доколкото въз основа на своите правомощия и като длъжностни лица могат да изискват всякакви документи за установяване на нарушения или престъпления, и едва след това да очертаят в пълнота с фактически и правни твърдения с описание на нарушението и на всички негови елементи по смисъла на чл. 16а, ал. 2 от ЗЗШОС в АУАН и наказателно постановление, точният субект на отговорност и правилният вид на наказанието, които изначално липсват.

Изцяло неясно остава за съда на кое основание АНО е приел, че именно П. е отговорното за нарушението лице и следва да бъде санкциониран.

Същевременно, липсата на ясно установена фактическа обстановка не позволява на съда да прецени компетентността на лицата съставили АУАН и издали НП. В [чл. 36 от ЗЗШОС](#) се предвижда, че актовете, с които се установяват административните нарушения по [този закон](#) се съставят от длъжностни лица, определени от компетентните органи по чл. 17 - 22, а съгласно [чл. 37 от ЗЗШОС](#), наказателните постановления по [този закон](#) се съставят по реда на ЗАНН и се издават от компетентните органи по чл. 17 - 22. Разпоредбата на чл. 17-22 определя компетентните органи, които следят за шума. Съгласно [чл. 17 от ЗЗШОС](#) Министърът на здравеопазването, директорите на регионалните здравни инспекции и държавните здравни инспектори, определени със ЗЗ, осъществяват контрол върху шума в околната среда, причинен от локални източници на шум, по ред, определен със ЗЗ. Правомощията на Министъра на вътрешните работи са предвидени в [чл. 19 от ЗЗШОС](#), който предвижда, че Министърът на вътрешните работи или определени от него длъжностни лица осъществяват контрол:

1. върху пътните превозни средства, движещи се по пътищата, отворени за обществено ползване, по отношение на излъчвания от тях шум в околната среда в съответствие със ЗДвП и подзаконовите нормативни актове по прилагането му;

2. за спазване изискванията на чл. 16а, ал. 2 и 3.

В случая АУАН е съставен от старши полицай в РУ П., а НП е издадено от Началник РУ П., като по делото липсва заповед или оправомощаване от Министъра на вътрешните работи на тези лица да осъществяват контрол за спазване на изискванията на [чл. 16, ал. 2](#) и [ал. 3 от ЗЗШОС](#). Предвид посоченото този състав намира, че АУАН и НП са съставени и от орган без компетентност.

Съгласно разпоредбата на [чл. 63д от ЗАНН](#) в действия към момента на приключване на съдебното следствие в производството по обжалване на НП съдът може да присъжда разноски на страните. Уредбата препраща към [чл. 143 от АПК](#), който пък от своя страна препраща към [чл. 77](#) и [чл. 81 от ГПК](#), регламентиращи произнасяне от страна на съда по възлагане на разноските, само ако съответната страна е направила искане за присъждането им. В случая адвокатът на жалбоподателя изрично заяви искане да не се присъждат сторените по делото разноски, поради което и съдът не дължи произнасяне.

По тези съображения, съдът следва да отмени изцяло обжалваното наказателно постановление като неправилно и незаконосъобразно.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 63, ал.2 във вр. с ал.3, т.1 и т.2 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление /НП/ № 314а-32/31.08.2023 г. на Началник РУ - П., при ОДМВР Б., с което на Е. С. П., ЕГН-***** от /населено място/ за нарушение на чл. 16а, ал.2 от Закона за защита от шума в околната среда /ЗЗШОС/, на основание чл. 34а, ал.1 от същия закон е наложено административно наказание "глоба" в размер на 700.00 /седем стотин/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд-Б. в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – П.: _____